

и да разсжждаватъ правилно. Запримѣръ, виждате, че единъ човѣкъ носи запалена свѣщъ въ ржката си. Знаете ли защо носи запалена свѣщъ? Ще кажете, че вѣнъ е тъмно, освѣтява пжтя си; или че е изгубилъ пжтя си. Значи, нѣколко причини могатъ да заставятъ човѣка да носи запалена свѣщъ въ ржката си. Влизате въ една кжща и виждате, че въ една отъ стаитѣ гори печка. Коя е причината за това? Безъ да разсжждавате много, ще кажете, че печката гори, понеже вѣнъ е студено. — Може вѣнъ да не е студено, и печката пакъ да гори. — Тогава причината е другаде. — Може домакинята да пече кокошка и се нуждае отъ силенъ огънь. Следователно, въ пжтя на разсжжденията си, човѣкъ трѣбва да се домогне до истинскитѣ причини на нѣщата, до тѣхнитѣ вжтрешни подбуди. Не се ли домогне до истинскитѣ причини на нѣщата, неговитѣ разсжждения не могатъ да бждатъ прави, т. е. не отговарятъ на истината. Има общи причини за явленията въ живота и въ природата, но има и специфични причини, на които се дължатъ нѣкои специфични, частни явления. Когато се натъкне на разгадката на даденъ въпросъ, човѣкъ е доволенъ.

Да се върнемъ къмъ въпроса за глада. — Съ какво се разрешава въпросътъ за глада? — Съ хлѣба. Докато е гладенъ, човѣкъ мисли, недоволенъ е. Щомъ задоволи глада си, той се развеселява, става доволенъ и започва да пѣе. Наистина, каква по-хубава пѣсенъ може да сжществува на земята отъ храненето? Ка-